

& μετενσωμάτωσις Ægyptiorum & Pythagoricorum, & παλιγγενεσία Stoicorum, prodierant ex obscura quadam & informi notitia futuri olim corporum nostrorum reditus ad vitam. Id optime animadvertit

- Lactant. l. 7. Minutius Felix, & Lactantius. Tertullianus vero hos ait, *Recidivatum animæ corporalem pronuntiasse, tolerabilius notata quam negata qualitate; pulsata salute, licet non addita veritate.* Quamobrem Augustinus efflorescere scribit Christianum dogma ex Platonis & Porphyrii sententiis, quorum ille animas dixit corporibus perpetuo carere non posse; hic vero animam purgatam, cum redierit ad Patrem, non amplius ad mala hæc mundi esse reversuram. Ethnicorum quidam in majori luce versati, reditura ad vitam corpora expressioribus verbis declararunt: velut supposititius ille Zoroastres, quem Æneas Gazæus vaticinatum asseverat, affore aliquando id tempus, quo mortui omnes vitæ restituantur. Imo & credidisse ipsum narrat Clemens, eundem se fuisse ac Erem illum Pamphilum, de quo multa scripsit Plato. Fuisse autem Magos in opinione eadem, notum Græcis fecit Theopompus Peripateticus, qui eam ab his acceptam propugnavit. Et notat Tertullianus, fuisse in Mithræ sacris *imaginem resurrectionis.* Atque id dogma tenuerunt quoque Guebri nonnulli, veteribus Persis prognati. Apud Græcos vero Democritus corpora non consumi igne, sed melle condita servari iussit, in spem recipiendæ vitæ. Id deridet Plinius, quod aliis promissum Democritus ipse non obtinuerit. Platoni exciderunt nonnulla, quibus Christiani ad veritatem tuendam usi sunt. Nam postquam Hospitem induxit in Politico, cum Socrate ita differentem, futurum aliquando, ut ab occasu oriatur mundus, & in oriente occidat, tumque è terra prodituros homines senili ætate, qui accedentibus annis per eosdem gradus ad infantiam revolvantur, quibus nunc ex infantibus senes fiunt; addit demum, ex eo, quod aliquando senes pueri fiant, id consequi, fore quoque, ut homines defuncti & humati iterum è terra extent novæ vitæ redonati, nisi quos in aliam sortem Deus traduxerit. Hinc porro Ethnicos confutant Eusebius & Arnobius, irrisores Christianæ sententiæ de reditu corporum nostrorum ad vitam. Sed & illam *παλιγγενεσίαν* Stoicorum, qua post mundi renovationem omnes homines, resque adeo omnes rursus ita exituras dixerunt, uti nunc sunt, merum esse decretum Christianorum contendunt Clemens & Origenes. Atqui hæc doctrina *παλιγγενεσίας* mundi, non unorum fuit Stoicorum, sed & Pherecydis Syri, & Heracliti, & Parmenidis, & Platonis, nec non & Homeri ipsius, quos in testimonium citat Por-

Lactant. l. 7.
c. 23. Ter-
tull. de re-
surr. carn.
c. 1. August.
de civit. Dei
l. 22. c. 27. 28.

Clem. Alex.
Strom. 5.
Plat. de Re-
publ. l. 10.
Theopomp.
apud Laërt.
in Præm.
Tertul. de
præscript.
cap. 40.
Plin. l. 7. c. 55.

Euseb. Præp.
Evang. l. 11.
c. 32. 33.
Arnob. l. 2.

Clem. Alex.
Strom. 5.
Origen. l. 5.
contr. Celf.
Homer. O-
dyss. 13. v. 109

Por-